

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 15 — Ἐν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον Ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς, Δωμ. 1. Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΝΟΜΙΜΟΣ ΛΗΣΤΕΙΑ.

Ὁ μέλλων ἱστορικός πολὺ θέλει συλλογισθῆ ἐπὶ ἀξιοσημειώτου ἑλληνικοῦ φαινομένου, καθ' ὃ ἀκριβῶς ἀφῆτου κατεστάλη ἐν Ἑλλάδι ἡ ληστεία τῶν ὀρέων ἤρχισεν ἡ ληστεία τῶν πόλεων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἔθνικὸς ἱστορικός τοῦ μέλλοντος θὰ εἶναι συγχρόνως καὶ οἰκονομολόγος, ἀφ' οὗ ὁ νῦν κ. Παπαρρηγόπουλος εἶναι διάσημος οἰκονομολόγος . . . . τῆς τσέπης του, δὲν θὰ λείψῃ βεβαίως νὰ ἐξακριβώσῃ ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον κατ' ἐνιαυτὸν ἢ κατὰ μακροτέρας χρονικὰς περιόδους ἀφῆρουν οἱ λησταὶ τῶν ὀρέων ἀπὸ τοῦ ἔθνικοῦ πλούτου ἦτο πολὺ μικρότερον τοῦ ποσοῦ τὸ ὅποιον τακτικώτατα ἀφαιροῦν ἐκ τοῦ ἔθνικοῦ βαλαντίου οἱ ἐξηγενησιμένοι λησταὶ τῶν πόλεων.

Ὁ αὐτὸς ἱστορικός, ἐὰν ἔχῃ ὀλίγας ἀνατομικὰς γνώσεις, θὰ δηλώσῃ ἐπίσης ὅτι οἱ τελευταῖοι ἦσαν πλέον μακρόχειρες τῶν πρώτων. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ καὶ τώρα δύνασθε νὰ ἐξακριβώσητε, ὅσοι πλησιάζετε τὸν κ. Τσιγγρὸν, τὸν κ. Σγούταν, τὸν κ. Μελάν, τὸν κ. Κορωνιὸν ὁ *tutti quanti*. Ἐὰν ἔξῃ ὁ μακαρίτης Τάκος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ πῶς εἶναι δυνατόν ἀπὸ τὸ Παρίσι ἢ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν νὰ ληστεύωνται αἱ Ἀθῆναι.

Τοιοῦτο θαῦμα δὲν θὰ τὸ κατόρθονε αὐτὸς καὶ ἂν ἑκατὸν λημπάδες ἔταξε σ' τὴν Παναγίαν του. Ἄλλ' οἱ πεπολιτισμένοι λησταὶ τῶν πόλεων ἐξεμεταλλεύθησαν ὅλας τὰς νεωτέρας ἐφευρέσεις καὶ ὅλους τοὺς θεσμοὺς καὶ ὅλα τὰ ἀτομα, τὸν ἀτμὸν, τὸν τηλεγράφων, τὴν ἐφημερίδα, τὸ σύνταγμα, τὴν τράπεζαν, τὸν Σιβιήν, τὸ χρηματιστήριον, τὸν Ῥενιέρην, τὴν Ἐλευθερίαν, καὶ ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦσι δι' αὐτὸν τοιαύτην πανοπλίαν, ὥστε οὐχὶ ἀπὸ τὸ χρηματιστή-

ριον τῶν Παρισίων δύνανται νὰ ληστεύωσι τοὺς ἐν τῇ Ὀδῷ Αἰόλου ἀθῶως περιπατοῦντας οἰκοκυραίους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Σελήνην ἂν κατορθώσουν νὰ ἀναβοῦν θὰ ρίπτουν τὴν ἀπόχλην τῶν εἰς τὴν τσέπην σας, τὴν ὁποίαν θ' ἀγκιστρῶνουν πρὸς πλείονα εὐκολίαν μαζὺ μὲ τὸ σουρτουῦκο.

Καὶ πάλιν, ἂν νοιώσουν ὅτι ἡ Σελήνη κατοικεῖται ἀπὸ οἷας δῆποτε φύσεως ἀνθρώπους, ἀρκεῖ νὰ διαθέτουν σελίνια, θὰ εὐρουν τρόπον νὰ τοὺς κλέψουν ἀπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν.

Αὐτοὶ οἱ ἀνθρωποὶ ἐρεῦρον φαίνεται εἶδος τι ὑγροῦ πυρός, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἀντέχουν τὰ τελειότερου συστήματος χρηματοκιβώτια Βερτχάιμ.

Εἶχομεν ἐπὶ Ακυρίου τὴν συμμορίαν Τσιγγροῦ ἔχομεν τώρα τὴν συμμορίαν Σγούτα. Διοργανώθη τότε τὸ παιγνίδι τῶν μετοχῶν διοργανοῦται τώρα τὸ παιγνίδι τῶν ὁμολογιῶν. Ὁ Τσιγγρὸς τότε ἐσταυρώθη ὑπὸ τοῦ γυμνωθέντος λαοῦ καὶ ἐσταυρώθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὁ Σγούτας ἀκόμη οὔτε τὸν εἶα οὔτε τὸν ἄλλον σταυρὸν ἠξιώθη. Ἄς μὴ ἀνησυχῆ ὅμως, θὰ τοὺς ἀξιώθῃ καὶ τοὺς δύο.

Ἡ ἀλγεβρικὴ ἐξίσωσις εἰς τὰ μαθηματικὰ καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν εἶναι μία.

Ὁν λόγον ἔχει ὁ Τάκος πρὸς τὸν Σπανόν, τὸν αὐτὸν καὶ ὁ Σγούτας πρὸς τὸν Τσιγγρὸν.

Τὸ αὐτὸ παιγνίδι, τὸ αὐτὸ φαγῆ.

Ὁ Βολταῖρος καὶ ὁ Πιρόν, οἵτινες ἐμίσουοντο, συννητήθησαν εἰς αἶθουσαν δὲν ἐνθυμούμεθα ποίου κόμητος καὶ εὐρέθησαν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς μόνοι. Ἐρχισεν δὲ μεταξὺ τῶν νοστιμώτατον παιγνίδι διότι δὲν ἐνοοῦσαν νὰ ἡμιλήσουν ἔβγαζεν ὁ Βολταῖρος τὸ ὠρολόγιόν του ἔβγαζεν ὁ Πιρόν τὴν ταμβακοθήκην του ἔπαιρνεν ἐκεῖνος πυρολαβίδα, ἔπαιρνεν αὐτὸς ταμβάκον ἔπτερνιζετο ὁ εἷς, ἀπεμύσσετο ὁ

Άλλος· ο Βολταίρος ήρχιζε να χασιμάται, ο Πιρόν να γελά· σκαλίζει την τσέπη του ο εις και ευίσκων κόρη ψωμιού ήρχιζει να την τραγανίζει εις τους δόντας του, ασχολούμενος να παράγη όσον τό δυνατόν πλειότερον θόρυβον· ο Πιρόν δέν χάνει καιρόν, ποιείται και αυτός άνασκαφάς εις την ιδιάν του και βγάζων φιάλην οίνου ήρχιζει να γλου- γλουγλίζη σατανικώτατα.

— Κύριε, του λέγει περιφρονητικώς ο Βολταίρος, ο ά- στεϊσμός σας υπερέθη τὰ όρια.

— Ότι δέν είναι διόλου άστεϊσμός, του άπαντᾷ ο Πι- ρόν, ιδού ή άπόδειξις· και του δεικνύει κενήν την φιάλην.

— Μόλις άνέρρωσα, του λέγει ο Βολταίρος, εκ νόσου ήτις με άφησε μίαν άκατάπαυστον άνάγκην να τρώγω, και τρώγω.

— Τρώγετε, κύριε, τρώγετε, του άπαντᾷ ο Πιρόν, κά- μνετε πολύ ώραία, τό επ' έμοι είμαι Βουργούνδιος και αι- σθάνομαι την άένανον άνάγκην να πίνω, και πίνω.

Έάν επιτρέπεται ή παραβολή τόσον ώραίων πνευμάτων ώς του Βολταίρου και του Πιρόν, όστις, ώς έγραψεν εις τον έπιτάφιόν του, αδέν υπήρξε τίποτε, ούτε καν άκαδη- μαϊκός, η πρός τόσον υλικά πνεύματα, ώς τὰ του Τσιγγρού και Σγούτα, τὰ λογοπαίγνια εκείνων όμοιάζουσι τὰ έργο- παίγνια αυτών.

Και τό περίεργον ότι μισούνται και αυτοί, όπως έμι- σούντο και εκείνοι.

Όστε αν ποτε συναντηθώσιν εις κανένα αντιθάλαμον... τής αύλης, δύνανται να επαναλάβωσι τὰς αυτὰς σκηνάς και επί τέλους να δώσωσι τέρμα διά του έξής διαλόγου :

— Κύριε, να πῆ ο Τσιγγρός, πάσχω από ταινίαν και αισθάνομαι την άνάγκην όλο να τρώγω, φασικινούς ή μετο- χὰς, άδιάφορον.

— Τρώγετε, κύριε, τρώγετε, θ' άπαντήση ο Σγούτας, έγώ έσυνείθισα να πίνω, και μάλιστα παρα-πίνω, σαμπά- νιας ή όμολογίας, άδιάφορον.

Άλλά πρέπει να όμολογήσωμεν ότι ως πρός την *φιλέ- τσαν* ο Σγούτας υπερέθη τον Τσιγγρόν, ως ο συγγραφεύς τής *Μητρομανίας* Πιρόν έδιαβόλιζε τον Βολταίρον· δέν γνωρίζω υπό ποία φύλλα συκῆς έστεφάνωσεν ο Πιρόν την *Μητρομανίαν* του, άλλ' ο αϊδήμων Σγούτας εκρυψε την *Λαχρομανίαν* του υπό φύλλα *Έλευθερίας*.

Ποία ληστεία πρόκειται να γίνη διά του **μετά Λα- χρών δανείου των 60,000,000 τής Έθνι- κής Τραπεζής**, του όποίου άρχιμεσίτης φαίνεται ο κ. Σγούτας, εκ τούτου μόνον δύνασθε να έννοήσητε, ότι έ- θέησε να καταβληθώσι 40 χιλιάδες φράγκων διά να συ- στηθῆ ή *Έλευθερία*, εις ήν να διοχτευθώσιν όλα τὰ δι' οι- κονομολογικών δελτίων τερτίπια του Χαβιαροχάνου, ώστε να εξαπατηθῆ τό κοινόν και να σπείσῃ ν' αγοράζῃ όμολο- γίας μετά λαχρών.

Κατά τί διαφέρει ή μεγαλώνυμος Έθνική Τράπεζα με τον φιλόσοφον διοικητήν της κ. Ρενιέρην, όστις διακόπτει ένίοτε τὰς περι Βλοσσίου και Διοφάνους έίκασις του, διά να παραδίδηται εις άλλας είκασίς *περι του πώς δεί εκ- δέειν τους Έλληνας*, από τό Κατάστημα Χαρτοποιιγίων του Μονακό ;

Εκεί βάζεις την λίρα σου με την έλπίδα ή να κλέψῃς την κάσαν ή να σε κλέψῃ ή κάσα.

Έδω θα πληρώσης 400 φράγκα με την βεβαιότητα ότι σου ληστεύεται ο τόκος των λοιπών 4 ή 5 0]0 και με την άόριστον έλπίδα ότι μπορεί να τύχῃ μεταξύ των πενήντα ή εκατόν θνητών, οτινες θα κερδίσουν τον λαχρόν μεταξύ εκατόν χιλιάδων όμολογιούχων.

Ίδου λοιπόν ή διαφορά μεταξύ του χαρτοποιιγίου του Μονακό και τῆς Τραπεζής.

Το χαρτοποιιγιον εν ταις ληστοπραξίαις του μπορεί και να χάσῃ· ή Τράπεζα εν ταις ληστοπραξίαις της ούδένα δια- τρέχει κίνδυνον να χάσῃ.

Ίδου και άλλη διαφορά :

Ο Σπανός ληστοπρακτών βάζει εις κίνδυνον την κεφα- λήν του.

Ο Σγούτας βάζει εις κίνδυνον μόνον τὰς ιδικάς σας κεφαλὰς, ω άει παίδες Άθηναίοι.

Ο πολὺς Σιαμφόρ εξήτησέ ποτε τον λόγον εις επαναστα- τικήν τινα λέσχην να όμιλήσῃ *περι δεσποτισμοῦ και δημο- κρατίας*. Έπιθύμει να σατυρήσῃ τους Δεληγιάννηδες τῆς εποχῆς εκείνης και όλη του ή άγόρευσις δέν παρετάθη πί- ραν όλίγων δευτερολέπτων : *«Εις έμῆ, είπεν, όλα, εις τους άλλους τίποτε, ιδού ο δεσποτισμός. Έγώ είμαι άλλ- λος, ο άλλος είναι έγώ· ιδού ή δημοκρατία.»* Και κατήλθε του βήματος.

Αν ποτε γίνουσι βουλευταί—και θα γίνουσι—οί κ. Τσιγ- γρός και Σγούτας, θα διακριθώσιν επίσης επί τῶ αυτῶ λακωνισμῶ· διότι οί πλουτοκράται μας συνήθως όμιλοῦν όλίγα, μη έννοοῦντες να έξοδεύουν ούτε λόγια· και ιδού πῶς θα διατυπώσωσι τό πρόγραμμά των :

— Δι' ήμᾶς όλα, δι' άλλους τους άλλους τὰ πτωχοκομεία και τὰ νοσοκομεία.

Και τώρα :

Κοιμᾶσθε, Άθηναίοί μου, κ' ή τύχη σας δου- [λεύει. Καλεσθάν.

ΚΟΝΣΟΜΕΣ
τῆς έορτῆς του Διαδόχου
Δυὸ λαλοῦν και τρεῖς χορευοῦν.
Ταραρίρμε.

ΜΑΤΗΝ.

Μάτην εικόνα τῆς ψυχῆς να γράψῃ ή γραφίς ζητεῖ, 'Ως πρό παιδὸς ή χρυσαλλίς φεύγ' ή ιδέα πτερωτή· Άλλά και αν που συλληφθῆ, χάνει την δρόσον, άψυχοῖ, 'Ως συλληφθεῖσα των πτερῶν βίπτει την κόνην ή ψυχῆ· **Μάης.**

ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ

είμεθα τὰ φθονερώτερα ζῶα του κόσμου.

Παραδείγματα : ο διορισμός του Βυζαντίου και ή έπι- χειρήσις του Δαμασκηνού.

Τίς δέν έφαγε την γλώσσάν του άμα ήκούσθη ότι ο Βυ- ζάντιος έγινε πρέσβυς.

Οί φίλτεροι του συνώδευσαν την είδησιν με έν μειδιάμα. Οί λεπτότεροι έφιλοσόφουν περι ευχηρῶν! ανθρώπων. Οί διπλωματικώτεροι έσκέπτοντο περι των συμφερόντων τῆς *Ημέρας*. Οί ειλικρινέστεροι υβρίζον σ' τὰ γιερά.

Έως ότου τον άρρώστησαν διά τῆς γλωσσοφαγίας των. Διότι όπως υπάρχει ορθαλμοφαγία, υπάρχει και γλωσσοφα- γία. Και τό περίεργον ότι αυτὰ τὰ συνθετικά μόνον εις τό βρωμαϊκό λεξικόν άπαντῶσιν.

Το αυτό ένδιαφέρον δεικνύεται και περι τῆς πράγματι μεγαλοφυΐας επιχειρήσεως του κ. Δαμασκηνού.

- Θα ναυαγήσῃ!
- Κρίμα τους παράδες του!
- Μωρά επιχειρήσις!
- Εσύρεις, δά, κάμνει και ίχθυοτροφεϊον. Ποιός είδε ψάρια σ' τό βουνό και . . .
- Και άλατοπηγείον!
- Χα, χα, χα, άλας μέσ' τὰ μπάνια!
- Καλή είναι ή επιχείρησις, αλλά δαπανηροτάτης ιδιο- βουλίας!

Πολλοί εκ των σχολιαστῶν αυτών πωλοῦν την ψυχῆν των διά να ναυαγήσῃ ή επιχείρησις, δι' ούδένα άλλον λό- γον—δέν όμιλοῦμεν περι των έχόντων συμφέροντα σιδηρο-δρομικῶν—ή διά να άπολαύσωσι την βλακώδη ευχαριστι- σιν να αναφωνήσωσι :

- Δέν τὰ λέγαμε ;
- Συνάμα δὲ και επί τό έλεγειακώτερον :
- Πάει και αυτῆ ή επιχείρησις. Κρίμα, κρίμα!

Και όμως ο κ. Δαμασκηνός συνετέλεσεν άληθές έργον πο- λιτισμοῦ· έτίμησε την πόλιν και εαυτόν. Δέν εξέδωκε με- τοχὰς αλά Τσιγγρό, ούτε όμολογίας αλά Σγούτα· έρρι- ψοκινδύνευσε την ιδίαν περιουσίαν και εις εκ των μεγάλων ήρωῶσιν διά τους καιρούς έν οἷς ζῶμεν είναι και ο του βίψοκινδυνεύειν χρήματα.

Δέν υπάρχει έν Ευρώπη πόλις μη άμέσως παραθαλασσία, ως είναι αἱ Άθήναι, ήτις να μη έχῃ δύο και τρία κέντρα ψυχρολουσιῶν.

Ο μέγας χημικός Λίβιχ είπεν ότι εκείνος ο τόπος προά- γεται εις τον πολιτισμόν, όστις τον περισσότερον κατανα- λισκει σάπωνα.

Η άναγέννησις του βρωμαϊκού θ' άρχισῃ από τῆς ένθρο- νίσεως και παρ' ήμιν του σάπωνος ως θεοῦ πολιούχου και τῆς εισαγωγῆς των συχῶν απολούσεων, ιδίως των ψυχρο- λουσιῶν.

Αν ο κ. Δαμασκηνός δυνηθῆ να μᾶς έξοικειώσῃ περι- σσότερον μετά του σάπωνος και του ύδατος, των φοβερῶν αυτών διά τον Έρωμῆδον θηρίων, διά τους Άθηναίους θα ά- ποβῆ μέγας ευεργέτης, **όστις έσωσε τὰς Άθήνας από τῆς ύδροφοβίας.**

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ. — Φιλαράκο, πρόσσεγ την χονδρήν να μη σε λύσῃ. **Μῆ Χάνεσαι.**

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Κατά την μουσικην συμφωνίαν του κ. Μασκερόνη ο κ. Γ** άγγελοῖς ότι θα παίξῃ τον πλαγιαύλον ειχεν άδια- θετήσει και ήλθε μόνον ως θεατῆς εις τό 'ορειον' ότε με- ταμειληθείς παρακκαλεῖ τον συνάδελφόν του κ. Σ** να του δανείσῃ τὰ ρούχά του.

Ο κ. Σ** του τὰ εδάνεισε και έμεινεν εις τὰ όπισθοσκή- νια *Λευγειμορῶν*.

Φαντάσθητε ποία κωμική σκηνή θα συνέβαινεν, εάν ιδιό- τροποί τινες εκ του δημοσίου επιμόνως εκάλουν τον τόσον καλόν πλαγιαυλιστήν κ. Σ** επί τῆς σκηνῆς να τον άνευ- φημήσωσι.

Ο κ. Μασκερόνης θα ήναγκάζετο να κάμῃ την εξῆς δή- λωσιν :

— Τό κ. Σ** ζητάει παρδόν που ντέν έρκεται γιατί φοράει τό άσπρο του.

Αἱ φαντασιοκληξίαι του κ. Μασκερόνη ήσαν θορυβωδέ- σταται· ήπειλείτο διάβρῆξις ακουστικῶν τυμπάνων.

Μόνον τό νέον του Βάλς, όπερ δέν έτυπώθη άκόμη, είναι δυνατόν ν' άκουσθῆ, χωρίς να διατρέξουν κίνδυνον οί ακροα- ται, διότι αυτὸ καθά ο ίδιος λέγει θα παιζῆται υπό δύο όρχηστρῶν. Η μία θα είναι εις την πλατείαν τῆς *Όμορολας*, ή άλλη εις την πλατείαν *Συντάγματος*, οί δὲ ακροαται έν τῶ μέσῳ ακριβῶς τῆς *Όδοῦ Σταδίου*, εξησφαλισμένοι οὔτω πῶς από *αποπληξίας τινος τῆς άκοῆς*.

Προχθὲς την νύκτα σατανικός θόρυβος άνεστάτωσε την πλατείαν *Συντάγματος*.

Εἰς τρεῖς ντεντέδες ήλθεν ή μεγαλοφυῆς έμπνευσις να προσδέσωσι πελώριον μπάνιο όπισθεν άμάξης εις ήν εισελ- θόντες έτρεχον από βυτῆρος, προξενούντες φοβερὰν *μαρισιο- σήν*.

Ο κ. Διευθυντῆς τῆς άστυνομίας τους έσπρηγιάνιζε μα- καρίως.

Τον Άρχιντεντέν δέν τον κλείουν εις κανένα μοναστήρι των Κολογραιῶν, έως ότου έλθῃ και ή σειρά των άλλων, εκείνων όμως εις μονήν άρρένων; Τί λὲς, κύριε Βιζέττα ;

Ο Σιαμφόρ έλεγεν ότι την επιγραφὴν την όποιαν ο Δάν- τῆς έχάραξεν επί τῆς πύλης τῆς Κολάσεως : *Οἱ εισερχόμε- νοι άφετε πάσαν έλπίδα*, θα την επέγραφεν αυτὸς επί τῆς Πύλης του Παραδείσου.

Τό ρητόν του Δάντου θα φέρουν άμέσως εις νοῦν όσοι πίπτουν εις χειράς ληστῶν.

Ημεῖς νομιζομεν ότι καλλίτερα θα κάμουν να τό ένθυ- μούνται όσοι πίπτουν εις τὰς επιχειρήσεις των όμογενῶν, δι' ὧν επαγγέλλονται άφθονα κέρδη.

Ο κ. Σγούτας μετονομάζεται μέχρι νεωτέρας διαταγῆς κύριος **Βούτας**.

Ἐάν ποτε ἰδρυθῇ Ἑταιρία Τσαγγάρη, Μελά καὶ Βούτα τὰ τρία ὀνόματα δύνανται νὰ συμπυκνωθῶσιν εἰς τὸ περιεκτικόν καὶ τῶν τριῶν : **Τσαλαβούτα.**

Ὁ κ. Μελετόπουλος, ὁ τέως ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης, ἤρχισεν ἀπὸ ἰατρὸς, κατήντησε δημοσιογράφος, διορίσθη Νομάρχης, ἔγινεν ἔφορος Βιβλιοθήκης, θὰ γίνῃ τώρα πρόξενος ἢ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων. (Τρέμε, Κροκιδᾶ, καὶ κάπου κάπου καλημέριζε καὶ κουμουνδουρικούς.)

Ὁ Μελετόπουλος, ὁ Βουγιούκας καὶ ὁ Λογοθέτης ἀποτελοῦσι τὰς λεγομένας specialités générales.

Καύσωνες μᾶς ἐπλάκωσαν δυνατοί.

Διὰ νὰ ἐννοήσουν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τὴν βαρύτητά των, ἄ; ἀναγνώσουν τί γράφει ἐν τῇ Θεατρικῇ Ἐπιθεωρήσει ὁ κ. Σκυλίτσας περὶ τοῦ ἀμᾶν :

α' *Ἐξοβελιστέον* δὲν τὸ θέλω δὲν τὸ ἀγαπῶ. Πῶς τὰ τὸ ἀγαπῶ ! *Εἶνε τύραννος* εἶναι ὁ Τούρκος».

ΤΙΣ ΟΙΔΕ ;

Πῶς ἀγαπᾷ τὸ παρελθόν

Ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐνθυμῆται !

Πικρία παλαιῶν παθῶν

Ἐπὲρ χαρὰν παροῦσαν κείται.

Ὡς Ἰορδάνης τὴν πηγὴν

Ἄναζητῶν στρέφειτ' ὀπίσω

Τίς οἶδε μή ποτε τὴν γῆν

Ποθήσῃ κ' ἐν τῷ παραδείσῳ ;

Μάης.

ΟΔΥΝΗ

(Κατὰ τὸ Style Παράσχου).

Καὶ ἔφυγες καὶ ἔφυγες καὶ ἔφυγες, Μαρία

Καὶ μ' ἄφησες καὶ μ' ἄφησες καὶ μ' ἄφησες σ' τὰ κρᾶ.

Ντελμ. πεντέρης.

ΤΟΛΟΥΤΙΝΗ ΡΙΓΩ TOLUTINE RIGAUD

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο κοσμητικὸν ὕδωρ εἶναι αὐτόχρημα τὸ φυλακτικόν τῆς ὀμορφότητος. Δροσίζει καὶ μαλακύνει τὸ δέγμα, ἀυξάνει τὴν λευκότητα καὶ ἀνθηρότητα αὐτοῦ.

Εἶναι ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅ,τι τελειότερον παρήγαγεν ἢ ἀρωματοποιεῖται.

Ἡ ὑπεροχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς Κολωνίας, ἐπὶ τῶν μᾶλλον περιζητήτων Vinaigre καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς φλωρίδος εἶναι ἀδιαφιλονίκητος.

Παρά Κ. Ὀλυμπίῳ φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ PATE-DENTIFRICE RIGAUD et Co.

Τὸ φύραμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικὰ τῆς Κίνης στοιχεῖα, ἀναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὅπερ ἐπιτριβόμενον διὰ τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρίζει αὐτοὺς, τοὺς λευκαίνει καὶ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ πᾶσαν ὀδονταλγίαν.

Παρά Κ. Ὀλυμπίῳ φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ

Οὐδαμοῦ δύνασθε νὰ φάγητε καὶ νὰ κοιμηθῆτε καλὰ ὅσον

Εἰς τὰ Νεὰ Ξενοδοχεῖα καὶ Ἐστιατορῖα

Ἄρχῃ τὴν ὁποίαν καθιέρωσεν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἢ πρακτικῇ τῶν Ξενοδοχείων.

ΑΛΛΑ

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΤΟΥ

ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Νέου Θεάτρου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΟΝΔΥΛΗ

ἔχει μόνον διότι εἶναι νέον ἀνοίγει μαγικοὺς ὀρίζοντας εἰς τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν μακαριότητα τοῦ ὕπνου, ἀλλὰ διότι ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ γηράσῃ ποτέ.

40 ΔΩΜΑΤΙΑ ΕΝΑΕΡΙΑ.

ΛΙΘΟΥΣΑΙ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΠΟΛΟΤΕΛΕΣΤΑΤΑΙ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΔΡΟΣΕΡΩΤΑΤΟΝ

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΝΟΣΤΙΜΩΤΑΤΗ.

Τιμὰὶ συγκαταβατικά.